

عنوان مقاله:

معیار و اقسام قرائات شاذ

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 6، شماره 11 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

محمدعلی اسدتاش - دانش آموخته دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

مطالعه در زمینه «قرائات شاذ» به عنوان یکی از انواع قرائات در قرآن کریم موضوعی درخور تحقیق است. یکی از مسائلی که در این موضوع کمتر مورد توجه قرار گرفته، مسئله ضوابط اینگونه قرائات است، در این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی ضوابط و معیارهای این نوع قرائات مورد تحقیق و واکاوی قرار گرفته است که می تواند به شناخت قرائت پژوهان در تفکیک انواع قرائات قرآن کریم کمک نماید با تتبع در آثار و نگاشته های مرتبط با قرائات شاذ به ویژه شواذ قرائات سبعة وعشر به دست آمد که قرائت شاذ به معنای قرائتی است که به طریق متواتر و مستفیض که مردم مقبولیت آن را می پذیرند، نقل نشده باشد. در حقیقت، قرائت شاذ به قرائتی گفته می شود که غیر از روش راویانی که ابن مجاهد برای قراء سبعة وابن جزری برای قراء عشر برگزیدند وروایت کردند نقل شده باشد. سند، رسم و عربیت سه رکن اساسی درضوابط قرائات شاذ به شمار می روند که سایر ویژگی های قرائات شاذ مانند: حجیت، توثیق راویان، کیفیت روایت و ... براساس این سه رکن مشخص می شوند.

کلمات کلیدی:

ضابطه، قرائات شاذ، سند، رسم مصاحف، عربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388511>

